

19.64x26.37	2/2	9 עמוד	חדשות הבית	30/09/2013	39007284-3
השתלות איברים - 40236					

איוה החלה ליצור עימנו קשר אינטנסיבי יותר ולא הניחה לנו. איוה הייתה צמודה אליי ולמשפחה ולא הבנתי את תפקידה. וזה היה בסדר גמור להתנהל כך, ידענו שנתרום את איבריו של נועם. לא ידעתי שיכול להיות חיבור כזה גדול של ביה"ח למשפחה".

איוה: "תמונה שחרוטה לי - רמונדה עומדת ולידה הבן הבכור ואומרת כך: **נועם לא היה לך כרטיס א.ד.ג, אני לא יודעת אם היית מוכן לתרום. אתה לא היית בעד, אני מאמינה שכך צריך לעשות וכך צריך לחגך ילדים. תסלח לי נועם אם אני פוגעת בך אבל אמונתי בנתינה, זו בעיניי אצילות**", אומרת איוה בסיפוק.

"כמתאמת השתלות מזה שש שנים כל משפחה היא עולם ומלואו עבורי. אני עושה סוויץ' והופכת את עורי, אני יושבת בשקט. אני נדרשת לסבלנות, סובלנות ושקט נפשי. אני עושה תפקיד שדורש הרבה כוחות ותעצומות נפש. כל השתלה זה סיפור מרתק בפני עצמו, כל תהליך יש לו קשר עם המשפחות, כל מקרה מלווה אותך זמן רב. בתום תהליך השתלה אני חשה תחושת ריקנות, כל האנרגיה הגיעה לשם ואז יש נפילה".

התרומות האחרונות במרכז הרפואי הגיעו ממשפחות של גבר מוסלמי, של בחור דתי יהודי ושל קיבוצניק. "יש לי קשר עם אימאם מוסלמי, רב יהודי, כומר נוצרי ושייח' דרוזי. 200 רבנים חתומים על כרטיס א.ד.ג. הדת רואה בתרומת איברים מצווה גדולה. אני לא יכולה להתעלם מהדבר הגדול שעשתה תמר אשכנזי - מתאמת השתלות ארצית אשר התחילה מאפס. אישה מדהימה עם יכולות מדהימות שרתמה אותי ורבות כמוני. כיום אנחנו נפגשות אחת לחודש בת"א מחליפות חוויות ומנסות לתמוך האחת בשנייה".

המוטו שלך בחיים?
"אם לעשות אז לעשות הכל הכי טוב, אחרת לא לעשות. בנוסף, השורה התחתונה היא הקובעת והכי חשוב להאמין במה שאתה עושה, ולמדתי הכל מהוריי שבחייהם הקצרים עשו הכל בגדול".

14:30 - נערכים לסיום היום
איוה עוברת על מיילים, עושה טלפונים למחלקות וחושבת כבר על המשמרת הבאה, על עוד יום נוסף במרכז הרפואי - רעבה כאילו זה יומה הראשון בעבודה. אני מצידו מניחה את הפנקס בתיק וחוזרת למחלקה שלי (כירורגית ילדים - ס"א) עם רשמים ורעיונות שאקח עימי לעתיד.

13:00 - פגישה עם רמונדה אם של נועם אשר איבריו הושטלו בחולים שהמתינו זמן רב. רמונדה: "איוה הופיעה כאשר נועם היה בטיפול נמרץ נשימתי והיא באה בכדי לתמוך. לא הבנתי מה היא רוצה מחיי, חשבתי שהיא עוד אחות במחלקה, הקיפו אותי אנשים טובים רבים ולא ידעתי מי זה מי. לאט לאט

בפיקוח מלא, מודדת זמנים ומדווחת על מצב המטופל. בודקת שהחמצן מחובר והמיטה בגובה המתאים. היא עונה לצוות בקול סמכותי, סופרת בקול את העיסויים ומוחאת כפיים להכניס את הצוות לקצב העיסוי. מזרזת את הצוות שיעמוד בקצב שלה (אם בכלל אפשרי) ועדיין עוזרת לצוות למקם עגלת החייאה. איוה עוצרת את התרגיל מתודית כאשר רואה מפגע בטיחותי שעומד להתרחש, מסבירה לצוות מדוע עצרה. כאשר מסבירה עדיין עושה זאת בסבר פנים, יד ענוגה ומתחשבת על כתף אחת האחיות ומרעיפה לצוות מחמאות. איוה מקצועית ותורת ההחייאה חרוטה בה, כל הצוות קשוב אליה רופאים ואחיות נשמעים לתורת ההחייאה הבוקעת מפיה. הכל מעודכן והכל לפי ההנחיות החדשות. איוה מודיעה בסוף התרגיל שתחזור במהרה לבדוק שוב ובודקת שכולם מרגישים טוב בסיום התרגיל ומעודדת את הצוות 'לא נורא לכולנו יש משהו ללמוד'. משם שועטים לטיפול נמרץ לב סוחבת את הבובה וכל הצוות עימה וגם על הדרך מתעניינת בנושא ההשתלות במחלקה.

בסיום התרגיל המחלקתי מיד דואגת להחמיא לרופא על עיסויי הטובים. בודקת שכולם מרגישים טוב בטרם תתחיל עם "הנזיפות" ומסבירה לצוות שאין החייאה מושלמת ולכן, התרגילים הם למען כולנו ומיד מדגימה לצוות מה לעשות.

אני, סמדר הגבוהה עם הרגליים הארוכות ונעלי הספורט, מתרוצצת אחרי איוה הקטנה עם

נעלי העקב ובקושי מצליחה להשיג אותה, ושוב הגייד מצלצל, על הקו חייל שמודיע שיש בעיה עם ההרצאה המתוכננת בבסיס ואיוה לא מקבלת את זה כתשובה, מבקשת מהחייל שימסור את הטלפון למפקד והיא כבר תשכנע אותו.

12:00 - מתכננים יום מגמה

פגישה עם סבריה מורה לביולוגיה בביה"ס אזורי כברי ואיוה עומדת בפתח בניין הפנימיות וממתינה לאורחת תוך כדי הכוונת מבקר נחמד לעמדת קופת החולים במיון. שלא תטעו איוה מלווה אותו עד העמדה. "זאת איוה", מעידה סבריה שמספרת בפירוט על יום מגמה בביה"ס שאיוה אירגנה בתוך יומיים. איוה מצידה דואגת לבנות של סבריה אשר מגיעות עימה לפגישה - "שבו צייר, תאכלו יש ממתקים".

13:00 - פגישה עם אבריה

פגישה עם רמונדה אם של נועם אשר איבריו הושטלו בחולים שהמתינו זמן רב. רמונדה: "איוה הופיעה כאשר נועם היה בטיפול נמרץ נשימתי והיא באה בכדי לתמוך. לא הבנתי מה היא רוצה מחיי, חשבתי שהיא עוד אחות במחלקה, הקיפו אותי אנשים טובים רבים ולא ידעתי מי זה מי. לאט לאט